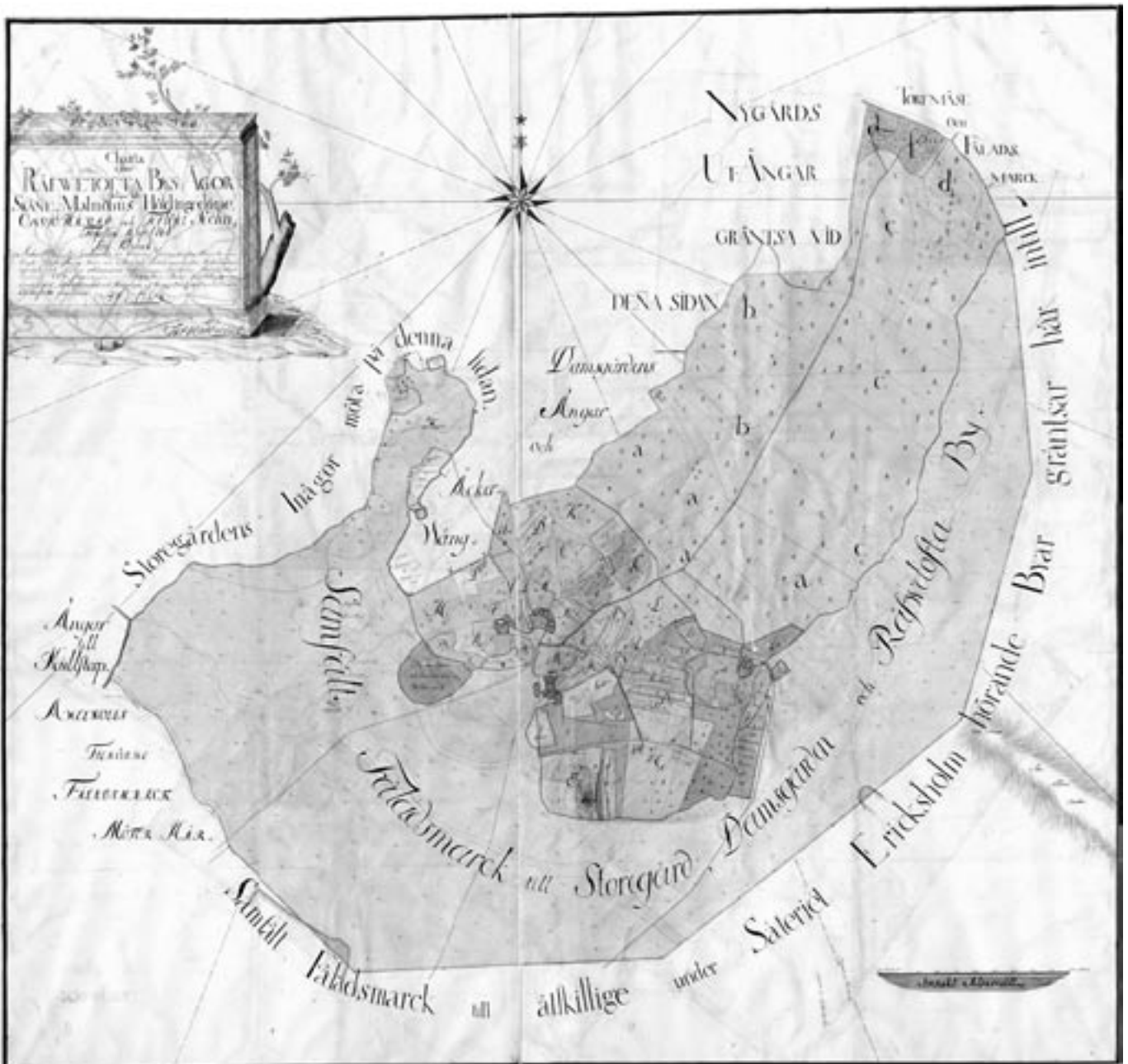

Rävetofta

- lite byhistoria

text: Per Olov Ganrot

bild: Stig Pettersson

Mina anfäder de tre senaste generationerna har alla bott i Rävetofta, åtminstone en del av livet, och totalt har nästan 300 anfäder levt mindre än två mil därifrån. Det kände jag inte till när jag började släktforska. Som barn hade jag fått för mig att Rävetofta var en avkrok, nu är byn mitt urhem. Att förfäderna rört på sig så lite har gjort det lätt att ta rätt på dem. När jag nått till tiden då Skåne blev svenskt har jag dock överallt mött kaos. Många försvann spårlost och andra dök upp från ingenstans. Så var det också i Rävetofta. Skånes historia och hur människor påverkades intresserar mig mycket. Rävetoftas historia har jag särskilt försökt utreda och detta är vad jag fått fram. Läsare utan anfäder i Rävetofta kan ta byn som exempel, jag tror inte den är unik.

Tyvärre känner jag dåligt till vad som gjorts tidigare och har på känn att andra kan ha grävt djupare i historien. Det finns mycket mer att ta fram, och troligen har jag misstolkat en del. Jag är tacksam för påpekanden (po.ganrot@swipnet.se). Att jag använder stavningen Rävetofta – och inte Rävatofta som det nu heter – är avsiktligt. Det var så jag lärde namnet och jag tror att det är en äldre form. Att Nygård tagits med beror på att gården alltid haft nära kontakt med Rävetofta.

Omslagsbild: Kartan från Storskiftet 1764.

Text:
Per Olof Ganrot
po.ganrot@swipnet.se
040-48 21 18
Rige Holgers väg 20
240 13 Genarp

Bilder och Tillrättsläggning:
Stig Pettersson
stipet@fridhem.nu
0413-543041
Ask 1782 Fridhem
268 90 Svalöv

September 2004

En skrift från Svalövsbygdens släkt-
och folklivsforskare
SLOFF

www.fridhem.nu

Rävetofta – lite byhistoria

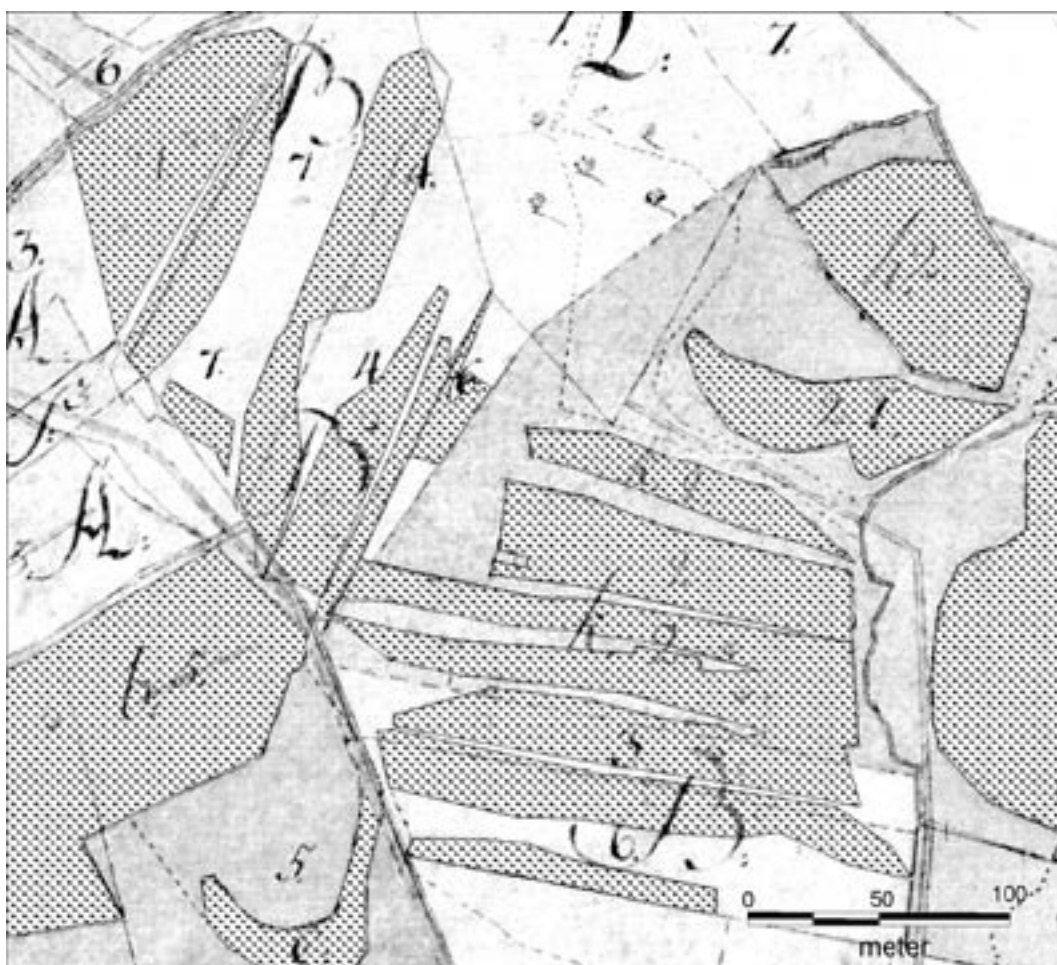
Byns ursprung

Folk har bott i trakten i flera tusen år. Många stenålderslämningar har hittats och en hel del från brons- och järnålder, men arkeologiska fynd av själva byn känner jag inte till. Det äldsta dokument jag funnit är Domkapitlets tiondelängd från 1651, "Decimant-jordeboken". Den upptar två "Heelle Gaarde" och sex "Halffue Gaarde". Storegård är troligen den ena hela gården, den andra bör vara Hålegården eller Träbensgården. Till detta kom Damsgård och Nygård. Gårdarna var lika många då, som de sedan var till efter laga skiftet 1830. Byn var redan gammal och Ortnamnsarkivet har funnit namnet *Ræffuetoffthe* i Lunds ärkestifts handlingar från 1508.

Byn är nog mycket äldre. Vid storskiftet 1764 gjordes en detaljerad karta över byn. När jag för länge sedan studerade den i Lantmäteriets forskarsal blev en annan besökande intresserad. Hon var kulturgeograf vid Malmö museum och förklarade vad hon kunde utläsa.

Vångarna bestod av smala tegar intill varandra. På kartan är de ganska oregelbundna och man ser att det fanns något mellan dem som inte var åker. Sådant

har jag inte sett på andra kartor. Hon menade att vångarna inte strimlats upp vid arvsskiftet, i stället hade de anlagts så. Mellan dem fanns "diken", som inte ledde någonstans. För att öka dräneringen hade tegarna troligen kupats upp och var lite högre längs mitten. Bilden talar för att de anlagts under seklerna närmast efter Kristi födelse. Jag har inte hittat något som bevisar eller motsäger tolkningen; eftersom hon verkade kunnig har jag godtagit den. Byns ålder är i så fall aktningsvärd, men kan inte tävla med odlingsbygder i sydvästra Skåne, där bondestenåldern började för 5-6000 år sedan.

Detalj av storskifteskartan som visar tegsystemet. Gård nr 7 och 4 har tydligen lagt ner odlingen på sina tegar i vången högst upp.

Natur och kultur

Gamla Skåne brukar indelas i slättbygd, skogbygd och "risbygd". Slättbyar hade stora vångar och många gårdar, ofta 20-40. I skogsbygden fanns mest ensamma gårdar med mycket lite åker. Risbygden hade små åkrar, men stora gemensamma betesmarker, fålader. Byarna brukade ha 5-10 gårdar och man levde mest av boskapsskötsel. Rävetofta var typisk risbygd. Byns sammanlagda åkerareal vid mitten av 1700-talet, exkl. Storegård och Damsgård, var cirka 50 tunnland, medan fåladen höll nästan 500.

På Buhrmans karta från 1684 markeras trakten som "*Suurskogh*". Vid storskiftet 1764 angav lantmätaren Jöns Rönbeck om Rävetofta: "*Uti denna magra orten hafwa hemmansbrukarena, snart sagdt, intet näringsmedel, hälst då missväxt infaller, ty åckren är ganska liten och ringa; Skogen kunna de ei göra sig någon nytta af, emedan der finnes ei annat än Ek och Några Stänkes Aspen; det endaste som kan avlåtas till salu är Rijs af De öfwerflödiga Ekebuskar och något Biörk, som merendels betäcka deras ängar och förorsaka, at de bära föga gräs och blomster*".

Byns skog var nog mest sly. Bybor ertappades gång på gång med att ha fällt träd på Eriksholms mark. Vid storskiftet skiftades halva fåladen och började odlas. Vid laga skiftet 1830 skiftades all mark och gårdarna flyttades ut, men uppodlandet tog 30-40 år. Fåladen gränsade till Nygårds fålad, som inte röjdes och plöjdes förrän på 1950-talet. Som barn var jag ofta hos släkten i Nygård, som var min mors barndomshem. Jag minns hur betesmarken såg ut då, gott om sten, små nerbetade buskar, lite björksly som hölls efter samt enstaka mindre träd. Gott om nattviol och andra blommor fanns också; man samlade ju växter i skolan och lade märke till sådant. Det fanns också "lysmaskar", vilket jag minns som spännande.

Före täckdikning och rensning och utträning av bäckar och åar fanns mycket mera våtmarker i Skåne än det nu gör. Kartan från 1764 visar att det även gällde i Rävetofta och möjligen var blötan ett problem för odlandet. Norr om byns åkrar, mellan dem och Nygårds åkrar, gick ett kärrstråk från "*Reflinge Måse*" mot Axelvoldsbäcken och Vegeån. Söder om byn fanns ett annat sådant stråk, som via Torrlösa ledde till Braån/Saxån. Byn låg på själva vattendelaren. I fåladen väster om byn fanns "*HelfvetesKiärret*" och "*HimmelriksKiärret*", där byn hade en skvaltkvarn. Byn hade också en liten del av *Reflinge Måse*. Den var viktig, man eldade med torv och alla gårdar hade "*torfhus*". Då och då stämde

bybor varandra för "*torfjyffe*" eller för att ha låtit främlingar ta torv.

Vägen från Torrlösa till Rävetofta gick i en vid båge från nuvarande golfbanan via Albjershus upp till Träbensgården, 600 m öster om byn, och därefter in mot byn. Skälet var nog att undvika kärren. Det fanns dock en genväg över "*Kiälleskog*". Det framgår av en tvist 1694. Samtliga rävetoftabönder hade stämt storegårdsbönderna för att de tagit sig friheten att köra genvägen och både kört över "*rävetoftarnas*" besädda åkrar och kört ner deras gårdsgårdar.

Brukare och ägare

Under dansktiden var Rävetofta frälseby under Knutstorp. Danska Decimantjordeboken 1651 anger byborna som "*Welb. Steen Brahes Thiennere*" (se lista). I svenska mantalslängden 1660 är endast Nils Poulsson kvar av de gamla åborna, alla andra är nya. Storegård, Damsgård och Nygård nämns inte, men där var också de gamla kvar. Vart övriga "tjänare" tog vägen, vilka de var och om deras förfäder också varit rävetoftabor vet jag inte. Det enda som bevarats är deras namn. Att "naturlig avgång" skulle ha eliminerat nästan alla på ett decennium är inte troligt; i gårdar i Kågeröd var mer än hälften kvar. Kanske dog de av den farsot, som hösten 1654 dödade 1/3 av invånarna i Halmstad och Sireköpinge (se S&B nr 2, 2003).

Varifrån de nya åborna kom är också oklart. De stannade till skånska kriget 1675-79, då de flesta försvann. Mantalslängden 1663 anger dem som "*Refwetofta uthsittiare*", vilket betyder "*utsockne arrendatorer*". Jordeböcker 1671 och 1680 samt en odaterad jordebok, troligen från 1688-89, anger gårdarna som utsockne frälse under Knutstorp. Mantalslängden 1680 betecknar dock Rävetofta och nästan hela Torrlösa som "*insockne veckodagsgods*", troligen för att såväl Knutstorp som Eriksholm blivit "indragna" under kriget. De återlämnades vid freden 1679, men hade väl inte hunnit omregistreras. Den jordebok, som anges vara från 1690, men som inte kan vara tidigare än från 1697, anger Storegård som utsockne frälse, men övriga gårdar, inkl. Damsgård och Damsgårdshus, som "*Utlagt från Knutstorp för sjättepenning*". Gårdarna hade blivit indragna till kronan, troligen 1690, då Träbensgården vid uppbud kallas "*indragna frälsegården*".

I Danmark hade funnits en lag om "*sjättepenning*". När danska gods såldes till utlänningar skulle en sjättedel av köpesumman gå till kronan. Efter övergången behölls lagen i Skåne. Det kunde

främja svenska intressen och enligt roskildetraktaten och "Malmö recess" skulle dansk lag gälla, om den inte stred mot svensk.

Knutstorps ägare Steen Brahe hade 1658 lett styrkor som förgäves försökt stoppa svenskarna på Lolland. Efter kriget stannade han i Danmark och blev "amtmand". Knutstorp övertogs av svärsonen Knud Thott från Eriksholm. Sjtättepenninglagen avskaffades av Karl XI:s förmyndare 1665. Steen Brahe och Knud Thott reglerade då sina mellanhavanden och Brahe sålde 1669 Knutstorp till Thott. Sedan kom kriget och Thott satsade alldeles fel. Knutstorp beslagtogs och han dömdes till döden och avrättades; dock bara symboliskt eftersom han var i Danmark. Godset återlämnades i freden i Lund, men Thott vågade aldrig återvända. Knutstorp var nerbränt och han skaffade en arrendator och väntade på köpare villig att betala något så när vad godset var värt.

Sjtättepenninglagen återinfördes 1681 och lagen skulle gälla *retroaktivt*, men bara om köparen inte var "rikssvensk". Häradshövdingarna fick inventera skedda försäljningar. Sjtättepenningkommissionen vid Skånska Generalguvernementskontoret skickade 1689 ut kravbrev avseende 13 fall. Säljarna kunde man inte få något av, men godsens i Skåne kunde utmätas. Kronan krävde köparna eller deras arvingar, även om de kunde bevisa att de betalt säljaren hela köpeskillingen. Kravbrevet finns bevarade i koncept och brevet till Knud Thott citeras i sin helhet (Sk. gen.-guv.-kont, H IV vol 1). Det lämnades till fogden på Knutstorp och visar hur skrupelfri och utstuderad den svenska byråkratin var.

"Welborne och högtäbrade H^r Geheime Råd. Emedan som efter Häradshövdingarnas hållne Inquisitioner uthöfwer Kongl. Maij^s och Cronans Competerande Siette penning af dhe Godz som danska utrikes Adell och undersätare uti Skåne försålt hafwa, sedan Landet kom under Högstben^e Kongl. Maij^s och Sweriges Cronenes Devotion befinnes det H^r Geheime Rådet hafwer A^o 1669 sig tillförhandlat och inlöst sin svärfaders Sal. H^r Sten Brahes |: som wahr en dansk undersätare :| Knutstorpa Gård och Godz; hwaraf Kongl. Maij^s tillhörige siette penning ähr erlagd worden, altså emedan Hans Kongl. Maij^s har i Näder förklarar, att all sådan Siette penning Capital och Interesse, böhr uthan drögmåhl erläggias och betalas, och dhet i förmågo af lag och recessen, har Jag funnit sådant nödigt Welb. H^r Geheime Råd att Communicera, så och uppå högstben^e Kongl. Maij^s samt dragande Kall och Embets wägnar förelaggia honom härmed en wiß betalning termin såsom till Septb nestkommande, Inom hwilken tijd Welb. H^r Geheime Råd behagade samma

siette Pennings med des oplöpande Interesse à 6 procent ährl af förben^a Godz Summan Kongl. Maij^s och Cronan förnöija och uti Malmöes Renterie mot qwittens ehrläggia och betala låta, I wijdrigt fall, sådant inte till denna föresatte tijds och termin skier, lærer efter undfängen befallning, Execution blifwa hedersammast wärkställigat för så stor andehl uti des ben^e Knutstorpa Godz som den betingar och därtill rekvireras, till hwilken försatten termin Welb. H^r Geheime Råd tegtes anden sielf möta, eller och beordra sin fullmechtige att lefwerera till Executions Commissionen en ricktigt underskrefwen Jordabook på samma Gårdh och Godz som och wara till ställe när Liqidationen och senare Executionen blifwer företagen och förrättad, så och gifwa ben^e Commission all den behörig efterrättelse som den erfordrandes warder, härmed förblifwer..."

Att sjättepenning är "erlagd" betyder nog att den är *ålagd*. Vad Thott tyckte går nog att gissa, hans bild av svensk rättssäkerhet var nog klar. Om han svarade vet jag inte, det gjorde nog ingen skillnad. Kontanter att betala med hade han kanske inte och att sälja av en del av godset gav nog inte mycket, eftersom han var i underläge och köparen bestämde priset. Rävetofta drogs därför in, antagligen till låg värdering gjord av Generalguvernementet. Konga by och Böketofta blev också indragna, men återlöstes av senare ägare till Knutstorp.

Vad bönderna tyckte är okänt. Syftet med indragningen var inte att förbättra deras villkor. Lite självständigare blev de väl och dagsverkena slapp de. Men tre eller fyra gårdar måste gemensamt hålla en ryttare med häst och utrustning och försörja hans familj. Gick ryttaren åt, fick de skaffa ny. Ryttare måste i början vara "uppsvenskar" och de trakasserade och utpressade ofta sina rotebönder. Möjligen tyckte byborna att det blivit sämre. Om de kände någon glädje över att äga gården är svårt att veta, det kunde ju kronan ändra på hur lätt som helst.

Efter ett tag blev ändå *Rusthållare* finare än arrendator. Rävetofta blev en ö med självägande skattebönder, omgivna av arrendatorer under Knutstorp, Axelvold/Möllarp och Eriksholm. Utöver Rävetofta var det i Torrlösa bara prästgården och några gårdar i Vittskövle, som inte var frälsehemman, och i Kågeröd var det möjligen bara Damsgård. I torrlösa allmogens ögon bör Rävetofta under ett par sekler haft anseende som gräddans hemvist. Möjligen var det därför som *båda* Torrlösas kyrkvårdar från cirka 1770 oavbrutet under nästan 70 år kom från Rävetofta.

Samtidigt kanske folk från slättbygden såg ner på Rävetofta. En bonde, som flyttade dit från

Virke i mitten av 1800-talet kallades "Släbo-Måns" och det var nog inte enbart vänligt menat. Från min barndom minns jag att de gamle ansåg att "släboar" tyckte sig vara förmer än folk från ställen som Rävetofta. Den attityden mellan risbygd och slättbygd hade nog djupa rötter. När en rävetoftabonde 1688 anklagades för att ha tjuvhuggit en ek skyllde han på "tre släboar", trots att trädet påträffats på hans gård.

Skånska kriget

Inget är känt från Rävetofta under kriget. Säkert blev byn plundrad, kanske flera gånger. Därutöver hände kanske inget särskilt, då hade nog Sthen Jacobsen berättat det. Trakten hade bytt sida i kriget sex gånger och det bör ha varit svårt att hålla sig väl med båda sidor. Mantalslängderna visar att sju av tio bönder i Rävetofta försvann under kriget (se lista). Per Jeppsson i nr 5 dog, änkan bodde sedan hos sin bror i Storegård. Övriga försvunnas öden är okända. Kanske måste de fly. Kanske hade de lyckats sämre än överlevarna att gömma matförråd. Kanske dog de av sjukdom eller i konfrontation med snapphanar och andra plundrare. Storegård och Nygård klarade sig, igen.

De som var kvar tog hand om övergivna gårdar, mest gällde det bröderna Nils och Kjell Önnertsson. Allmänt maktvakuum rådde, godsägaren var borta och fogden, senare arrendatorn, på Knutstorp hade inte mycket makt. Trakten var avfolkad och det fanns inte nya bönder att sätta in. Gissningsvis kunde de kvarvarande bara muta in ödegårdar och be fogden notera dem som arrende. Det var bättre att någon såg till dem, än att de var helt öde. Att arrendatorn inte kunde betala betydde inget.

Lite konflikter kunde det ändå bli och en tidsbild kan hämtas från en rättegång 1699. Vad saken gällde hade dock inträffat nitton år tidigare:

"Rätten lät fram kalla Sifwer Andersson i Räfvetoffta föreställandes honom det han ett år efter sidst forleden krig hafwer skudet sin granne Kiäll Önnersson i Räfvetoffta i Kiäll Önnerssons stugu dohr och samma år skutit efter Kiäll Önnerssons Sohn Jeppe Kiällsson i Räfvetoffta med 2^{ne} Kuhlör som fastnat i hörnstolpen. Sifwer Andersson tillstod fuller att han skudet Kiäll Önnersson igenom en Glugg som var på hans förstuga, hwar inne för Kiäll Önnersson stått, men säger sig intet gjort dhet med ovillie, tillstår doch at han dagen tilförne har varit i slagsmål med Kiäll Önnersson. Rätten fann nödigt at vederbörande CronoLänsman till nästkommande måndag ställer hijt för Rätten så wähl Sifwer Andersson som Kiäll Önnersson och dhess Sohn Jeppe

Kiällsson i Räfvetoffta. Sammaledes och Jeppe Larsson och Nils Larsson i Nygård sampt Nils Michelsson i Storegård til att göra upplysning om dhenna sak".

Målet kom upp igen 6/6: *"Efter Rättens föreläggelse d. 3 Junius framställte sig Sifwer Andersson och Kiäll Önnersson sampt dhess Sohn Jeppe Kiällsson i Räfvetoffta, tillijka med Jeppe Larsson och Nils Larsson i Nygård sampt Nils Michelsson i Storegård uti den saak emot Sifwer Andersson bleft andragen, sägandes Kiell Önnersson och Jeppe Kiellsson detta ware skedt om Påske tijdhen efter fredens avslutning och at dhe sedan intet Klaget ther öfwer eller amket ther på, emedan Kiäll Önnersson blef wähl läkter och Kulan uttagen, hafwandes alldrig haft något Klameri med Sifwer Andersson uthom aftonen förr dhet han sköth honom, wore Sifwer Andersson i slagsmähl med Kiäll Önnerssons broder uti Torrlösa och Kiäll Önnersson skilde dhem äth. Kiäll Önnersson och Jeppe Kiällsson säger dhessa instämbde wittnen intet weta något beskedh om dhenna sak, dhet wittnen och siälfwa förklarade. Sifwer Andersson bedjrar högeligen, thet intet skedt med hans willie utan där han gick hem från Torrlösa om morgonen och war drucken sköth han bössan af uthom gården och intet wiste Kiäll Önnersson wore när honom, erbudandes sig dher på erlägga sin Edh. Kiäll Önnersson tillstår at Sifwer Andersson betalt en Karolin Lösen för dhen skada han haft i hufwudet. Parterne hade intet mehr uti saken att andraga. RESOLUTION. Sifwer Andersson plichtar för Säbremählet som han tillfogat Kiäll Önnersson 20 D Smt till ----?"*

Historien inbjuder till spekulat. Inget talar för att det var Kiäll som aktualiserat det gamla grälet, som båda förefaller ha bagatelliserat. Vad slagsmålet gällt är okänt, men det är lätt att misstänka en konflikt om någon övergiven gård. Kiäll hade just lagt sig till med nr 5, 250 m från hans gård nr 4 och möjligen bara 20 m från Sifwers gård (beror på när den flyttades, se nedan). Sifwer var 37 år när det hände, Kiäll var 68 och brodern nog något äldre.

Ömsesidiga hot hade kanske uttalats. För att förekomma Kiäll hade Sifwer dagen därefter varit utanför hans gård med laddad bössa. Att han kommit från Torrlösa på morgonkulan och bara smällt av ett skott för att han var lite full kan säkert uteslutas. Gården var kringbyggd och fyrlängad med en vagnsport in till gården; stugdörren fanns säkert inne på gården. Sifwer måste ha smugit sig genom porten eller skjutit genom den. Han kan knappast ha varit på hemväg heller, i så fall hade han missat sin egen gård. Att han haft bössa med till Torrlösa verkar också konstigt. Troligare är att han i ond avsikt smugit sig på Kiäll tidigt på morgonen. Kiäll hade varit på sin

vakt. Gluggen i förstugan var förstås till för att spana och skjuta igenom om det behövdes. Där stod han med huvudet precis innanför, förmodligen även han med bössa. Antagligen hade Sifwer sett Kiäll och siktat på gluggen. Eftersom han klarade sig var det kanske bara en rikoschett som träffat.

Att Kiäll inte anmälde Sifwer för mordförsök bevisar nog inte att han var en blid och god typ, som älskade sina fiender. I stället kan man kanske misstänka att Sifwer hade en hållhake på honom. Han kom dit i krigets början och kunde avslöja vad Kiäll gjort under de perioder danskarna styrte. Rätten anade kanske hemligheter och ville ha klarhet. Alternativt gjorde de upp i godo för att de var släkt. Sifwers hustru kan ha varit dotter till Nils Önnertsson (se nedan). Varför skotten mot sonen Jeppe helt kom bort i rättegången framgår inte, de hade tydligen inte skjutits vid samma tillfälle.

För övrigt illustrerar historien att bönderna haft bössor att försvara sig med under kriget, i första hand mot snapphanar. Troligen hade de också bandhundar och det var kanske en sådan, som varnat Kiäll när Sifwer kom. Flera år senare kom Jeppes hund lös. Det bör ha varit en vild best, eftersom den på en kort stund hann bita ihjäl flera får i Torrlösa. Djuren tillhörde avsatte prästen Abraham Larsson och Jeppe blev förstås stämd.

Släkten Önnertsson

Bröderna *Nils* och *Kjell Önnertsson* kom till Rävetofta på 1650-talet, antagligen redan under dansktiden. De kallas omväxlande *Ynnersson* och de överlevde skånska kriget och tog över stora delar av byn. Vid sekelskiftet 1800 var bortåt hälften av rävetoftaborna ättlingar till dem; själv är jag det via flera vägar. Hos Kjell fanns 1671 ”*i går Sösteren Siffa*” (*Önnertsdotter*). Under början av 1660-talet var i stället Kjell och hans hustru ”*gårdfolk*” hos Nils Poulsson med hustru Siffa.

Kjell var född 1612 och Nils var möjligen äldre, eftersom han oftast nämns först. Nils hustru, *Elsa Knutsdotter*, (1643-1697) var född i Oderljunga; ålderskillnaden talar för att han var omgift (senast 1663). Kjells första hustru, *Thjyre (Jeppsdotter?)*, dog troligen under kriget. Han gifte om sig med änkan *Kirsti Persdotter* (1635-1701). Varifrån syskonen kom är inte säkert känt. Enligt decimantjordeboken fanns 1651 i Knutstorps by i norra Kågeröd en *Nils Ynnersson*, arrendator under Steen Brahe, liksom rävetoftaborna. Kanske kom han och brodern däriifrån. Sett från Rävetofta var Knutstorp och Oderljunga åt samma håll. Systemen Sissa hade kanske gift

sig med Nils Poulsson tidigare. Möjligen stannade andra syskon kvar. I Bensige fanns på 1680-talet en *Sven Yndersson*, som 1690-92 fanns i Rovegården. En trolig bror till honom, *Oluf Yndersson*, fanns i Ugglebo på 1680-90-talen. En trolig son till Sven Yndersson, Önnert Svensson (1676-1756), fanns i Knutstorps by 1700-15 och från 1720 till sin död i Bauseröd, som hade anknytning till Rävetofta. I början av 1700-talet utgjorde gården och tre gårdar i Rävetofta nämligen en rote vid N. Skånska kavalleriregementet (Onsjö DB 1707).

Kjell Önnertsson hade fem söner [Jeppe (1652), Önnert (1657), Nils (1660), Sven och Bengt (1669)]; Jeppe och Önnert var troligen döpta efter morfar och farfar, Nils och Sven efter farbröder?, två döttrar [Ingeborg i första giftet och Thyre (1682) i andra] samt en styvdotter.

Barn till Nils Önnertsson är svårare att identifiera, eftersom Nils var ett så vanligt namn och han dog före äldsta kyrkboken. Att han efter kriget, när han var cirka 70 år gammal, åtog sig dubbelgården nr 1, utöver Träbensgården, tyder på att han var resursstark. Samtidigt kom en grupp på minst tre Nilssöner, Per, Sven och Christen, till Damsgård (se nedan), som blivit öde under kriget. Förmodligen kom de från trakten och en gissning är att de var bröder och söner till Nils Önnertsson. Alternativt kunde de vara söner till Nils Mickelsson i Storegård eller Nils Larsson i Nygård. Nils och Jeppe Larsson i Nygård var faddrar vid alla dop i Damsgård. Nils Mickelsson och hans son Lars Nilsson var det aldrig, vilket talar emot honom. Ålderskillnaden till Nils Larsson är dock för liten. Han hade två söner Lars (f. 1675) och Mickel (f. före 1678), som på grund av namnen bör vara hans första. Bröderna i Damsgård fanns där 1684 och kom troligen dit kort efter 1680, då gården blivit öde. Svens son Nils var född 1684. Bröderna Nilsson kan därför inte vara födda efter 1675.

Av de bybor, som funnits i Rävetofta när kriget började, var det bara familjerna Önnertsson och Nils Mickelsson i Storegård som var kvar när det slutade. Familjen i Nygård var dock också kvar; gamle Lars Nilsson upptas i jordeboken 1680, men sönerna Nils och Jeppe Larsson hade båda familj och hade väl tagit över. Till Rävetofta hade Sifwer Andersson kommit i nr 3 och till Storegård kom Per Gudmundsson strax efter kriget.

Nils Önnertsson dog strax före 1690. Gården nr 1 gick till två brorsöner. Rimligen hade efterträdarna i nr 2 också anknytning till honom. Enligt vigselnotisen var Lars Knutsson från Rävetofta

tofta. Gissningsvis fanns han i Träbensgården och var yngre bror eller halvbror till Nils Önnertssons hustru Elsa Knutsdotter. Som änka bodde hon hos honom. En syster till Lars, Esgjär Knutsdotter (1661-1731), gifte sig en vecka senare.

Kjell Önnertsson dog 1707, 95 år gammal, hos yngsta dottern i Gryttinge, gift 1706 med Nils Rasmusson. Kjells fem söner hade fått var sin gård i Rävetofta, men Sven valde 1705 att bli soldat och dog i Polen 1706. Samma år dog sonen Önnert i Rävetofta. Dottern Ingeborg gifte sig med Johan Persson 1692 och fick en dotter två veckor senare; de levde troligen inte i Torrlösa.

Lite gårdshistoria

Följande notiser illustrerar befolkningsdynamiken och hur ”insyltade” byborna var med varandra. Möjligen kan de även vara till nytta för någon, som just börjat utforska anfäder i Rävetofta. Uttömmande släktutredning är inte avsikten.

Rävetofta 1

Hålegården, 2/3 mtl, två hemman. *Tufwe Nilsson* och *Torbjörn Persson* var åbor 1660 till början av kriget. Trolig son är Anders Torbjörnsson (f. 1664), senare husman i Damsgårdshus. Efter kriget gick hela gården till *Nils Önnertsson* i nr 2, och från ca 1690 till hans brorsöner *Önnert* (1657-1706) och *Nils Kjellsson* (1660-1745). Sedan Önnert dött gifte änkan Elna Nilsson (dt.t. Nils Larsson Nygård) om sig med *Anders Sifwersson* från nr 3. De fick inga barn och hennes dotter var redan gift i gårdens andra hemman. Anders efterträddes därför av *Per Jonsson* (1696-1767, son till Jon Gudmundsson i nr 6 och 7), gift med *Kirstena Nilsson* (1698-1749). Hon var troligen också dotter till Nils Larsson Nygård i hans andra gifte, halvsyster till Anders Sifwerssons hustru. Senare var Per gift med Anna Persdotter.

Han efterträddes 1749 av svärsonen *Gunnar Andersson* (1721-1764). Sedan han avlidit gifte änkan Lussa Persdotter om sig med *Jon Frännesson* (1727-1786) från Östraby, som sedan hade gården.

Nils Kjellsson efterträddes strax före 1710 av *Åke Persson* (1686-1759), gift med Nils brorsdotter Bengta Önnertsdotter. Nils och hustrun *Kirstina Torsdotter* flyttade till Stockholmshuset i Kågeröd. Hustrun dog och han gifte 1723 om sig med *Kirstina Persdotter* i Rävetofta, trolig syster till Åke Persson. Nils dog i Benarp 1745 hos sonen Åke Nilsson (f. 1698). Efter Åke Persson kom hans son *Önnert Åkesson* (1727-1801), efter honom hans son *Nils Önnertsson*.

Rävetofta 2

Träbensgården, 5/8 mtl. Namnet kommer av forn-danska namnet Træben; har inget med benproteser att göra. Gården hade 1660 *Nils Önnertsson* (f. ca 1610) som åbo. När han dog delades den 1690 av *Lars Knutsson* och *Mårten Mårtensson*.

Lars Knutsson gifte sig med *Karna Nilsson* fr. Östraby 1690. De flyttade till Östraby 1697 och 1698 dog både han och två barn. *Sven Kjellsson*, brorson till Nils Önnertsson, efterträdde honom. Sven blev 1705 ryttare och dog i Polen 1706. Byn fick skaffa nya ryttare, *Per Rasmusson*, *Per Persson* (g.m. *Bengta Svensdotter Damsgård* 1710, hade strax förut blivit änklings och lämnat förfallna gården nr 6) samt *Eskil Lärkia*, som alla fick bo i gården. Hemmanet övertogs av *Jonas Casparsson* (1663-1710), som på 1690-talet varit i Calmarehuset i Kågeröd. Efter honom kom *Rasmus Jönsson*, bådass hustru hette Ingar, möjligen hade hon gift om sig. Hon dog 1714, 55 år gammal, och Rasmus lämnade därefter gården.

Mårten Mårtensson flyttade senast 1693 till Östraby. Ersattes av *Ola Månsson*, som kom från Östraby. Ola Månsson blev änklings 1710 och lämnade gården. Efter honom kom *Gudmund Olsson* (1638-1720). Han var gammal och ej son till Ola Månsson. Han dog 1720 och mantalslängden anger sonen *Oluf Gudmundsson* som åbo, troligen felaktigt. Han var inte myndig och flyttade till Ramnstorp, senare Gryttinge.

Ett par år fanns *Per Jonsson* (1696-1767) där (son till Jon Gudmundsson i nr 6 och 7), han flyttade sedan till nr 1. *Bengt Kjellsson* i nr 5 tog över gården, men mantalslängden 1725 upptar felaktigt hans änka och son *Jöns Bengtsson*. Häradskrivaren trodde att Bengt Kjellsson avlidit 1720, men hade förväxlat honom med en namne i Vittskövle. Bengt

Kjellson levde till 1733, men bodde aldrig i Träbensgården; det gjorde hans "gårdefolk" *Nils Olsson* (f. 1695) med h. Margareta. Han var son till Ola Månsson ovan.

Efter Bengt Kjellsson gick verkligen gården till sonen *Jöns Bengtsson*, gift med Karna Andersdotter (möjl. dt.t. Anders Torbjörnsson i Damsgårdshus). Ett par år senare kom även Jöns svåger *Anders Nilsson* (1711-1792) dit. Han var son till Nils Svensson i Damsgård, g.m. Kirstina Bengtsdotter. Jöns Bengtsson dog eller försvann före 1744 och efterträddes kortvarigt först av *Jacob Hansson* och sedan av *Carl Bengtsson*. 1750 ersattes de av *Jöns Pålsson* (f. 1717) från Torrlösa (bror till Anna Pålsson i nr 5), gift med Kirstina Nilsson, trol. dotter till Nils Jeppsson i nr 4. Anders Nilsson flyttade 1747 till Damsgård, där brodern Per avlidit. Samtidigt flyttade *Lafve Persson* (1715-1767) från Damsgård till Träbensgården. Han var svåger med Anders Nilsson, gift med Kirstina Nilsson.

Rävetofta 3

1/3 mtl. *Torbjörn Månsson* åbo 1760, kallas även Taarben Skomager. Ersattes 1675 av *Sifwer Andersson* (1643-1716), möjligen från Östraby. Hustrun Kirstina Nilsson (1640-1713), hade varit änka, Siver hade både son och styvson Anders. Lämnade 1707 gården till svärsonen *Jöran Christiansson* fr. Östraby, gift med Bengta Siversdotter. Ersattes strax efter 1720 av *Önnert Jeppsson* (1695-1740, son till Jeppe Kjellsson i nr 4), hustru Kerstina Mattisdotter (1692-1741) från Asmundtorp. Ett barn av åtta överlevde, ej myndig när Önnert dog. Gården "manlös" 1742, möjligen efter brand. På karta 1764 finns väg och ödetomt, betecknad nr 3, ca 200 m SV om övriga gårdar. Gården fanns senare i själva byn, mellan nr 5 och nr 6. Några år var *Nils Pålsson* åbo i nr 3, trol. arrendator. Önnert Jeppsons son *Kjell Önnertsson* (1721-1798) hade sedan gården, efter honom hans son *Bengt Kjellsson* (1762-1812), båda fjärdingsmän, Bengt även kyrkvård.

Rävetofta 4

1/3 mtl. *Kjell Önnertsson* (1612-1707) åbo 1660, kallas även Ynnersson. Trolig svåger *Nils Poulsson* åbo 1663 med Kjell som "gårdfolk". Kjell åbo 1665 och Nils gårdman, han nämns inte senare. Kjell stannade till efter kriget, då gården gick till sonen *Jeppe Kjellsson* (1652-1735); flyttade själv till nr 5, som blivit "manlös". Jeppe efterträddes ca 1720 av sonen *Nils Jeppsson* (f. 1691). 1727 även sonen *Oluf Jeppsson* enligt mtl.-längd; han blev sedan smed i Ax-

elvold. Nils efterträddes ca 1750 av sin son *Anders Nilsson*.

Rävetofta 5

1/3 mtl. *Per Jeppsson* åbo 1660, gift med Karna Michelsdotter från Storegård. Dog under kriget, Karna bodde i Storegård hos sin bror Nils. *Kjell Önnertsson* (1612-1707) i nr 4 tog hand om gården och flyttade dit. Sonen *Bengt Kjellsson* (1669-1733), gift med Kirstina Andersdotter fr. Östraby, övertog 1695. Efter honom hans son *Käll Bengtsson* (1710-1745), gift med Blanzefflor Larsdotter (1707-1742) från Storegård. När hon dog gifte han om sig med Anna Pålsson (1718-1772) från Torrlösa (syst. t. Jöns Pålsson nr 2). Kjäll dog ett par år senare och änkan gifte om sig med *Gudmund Persson* (1723-1795), son till Per Jonsson i nr 1. Han kallas alltid *hemmansbrukare* och inte rusthållare, möjl. var han arrendator och Källs och Blanzefflors barn ägde gården.

På 1760-talet stod *Hans Christopher Klerck* för gården, han bodde i Kågeröd, var lantmätare och son till prästen, ogift och sysslade med fastighetsaffärer. Han var också rådgivare för byns åldermannalag till in på 1820-talet. På 1770-talet stod mönster-skrivare *Ekström* i Helsingborg för gården. Troligen bodde Gudmund Persson och hustrun kvar hela tiden.

Rävetofta 6

1/4 mtl. *Jöns Nilsson* åbo från mitten 1660-talet, försvann vid kriget, men möjligen identisk med skomakare Jöns Nilsson i Storegårdshus senare. Gården var i dåligt skick och blev manlös en tid. 1689 kom *Sven Persson* med hustru Gunnela Nilsson dit, han från Riseberga hon från Nygård. De lämnade troligen 1697 och gården blev åter öde. 1702 anmäldes i tinget att husen började falla samman och åkrarna var obrukade. *Jeppa Arfwidsson* försökte en kort period sätta gården i stånd, bodde i Damsgård. *Per Persson* från Annelöv kom efter honom 1707; blev änking 1710, gifte om sig och blev soldat i nr 2. Gården blev åter öde.

Jon Gudmundsson i nr 7 tog hand om den. Kat.-längd. 1699 och 1719 anger felaktigt att han bodde där, men han bodde hela tiden i nr 7. Sonen *Lars Jonsson* övertog 1718 nr 6 och 7, troligen tillsammans med svåger *Pär Andersson* (1701-1754), gift med Karna Jonsdotter. Karna dog och Pär Andersson gifte om sig och flyttade från f.d. svågern till Damsgårdshus. Senare sattes stuglängan i nr 6 i

stånd, så att de kunde bo där. På storskifteskartan 1764 ses tomten efter en fyrlängad gård med endast norra stuglängan och en tredjedel av södra längan kvar. Pär Andersson var "artillerikarl" i Landskrona, men blev långvarigt sjuk och dog 1754. Lars Jonsson dog barnlös två år senare; systersonen *Mickel Pärsson* (1734-1797), son till Pär Andersson, övertog båda gårdarna. I slutet av 1790-talet byggdes ny gård nr 6 bredvid de gamla resterna, som revs. Gårdens förfallsperiod hade därmed varat 110 år. Den övertogs 1798 av Mickels son *Pär Mickelsson* (1773-1848), far och son kyrkvårdar ca 30 år vardera.

Rävetofta 7

1/4 mtl. *Per Jörgensson* åbo på 1660-talet, *Jörgen Persson*, trolig son, på 1670-talet. Han försvann under kriget och ersattes ca 1685 av *Jon Gudmundsson* (1651-1741), möjligen från Konga, hustrun Anna Nilsdotter trolig dotter till Nils Larsson i Nygård. Gården gick ca 1718 till sonen *Lars Jonsson* (1693-1756), gift med Kirstina Gudmundsdotter (1696-1768) från Visstofta. Ska inte förväxlas med samtida Lars Jonsson i Storegård, gift med Sophia Nilsdotter från Östraby. Lars Jonsson hade inga barn och efterträddes av systersonen *Mickel Pärsson*. Jon Gudmundsson, Lars Jonsson och Mickel Pärsson bodde alla i nr 7, men brukade även nr 6. Nr 7 övergick omkr. 1795 till sonen *Lars Mickelsson*.

Storegård

13/16 mtl., två hemman. *Michel Pederson* åbo 1651, troligen kvar 1660. Ersattes av *Nils Mickelsson*, (1622-1713), trolig son. I gården även *Sven Mickelsson* (1642-1705) och tre Mickelsdöttrar från Storegård gifta i trakten, Kerstina i Nygård, Karna i nr 5 och Lutze i Östraby.

Under kriget var möjligen Nils Mickelsson ensam i gården (ev. tills. m. Sven M). Ersattes 1702 av sonen *Lars Nilsson* (1678-1742), gift med Blanzeflor Olufsdotter från Östraby. Han ersattes i sin tur av sonen *Mickel Larsson* (1704-1746), gift med Bengta Månsdotter. Hon gifte om sig med *Bengt Andersson*, som övertog hemmanet; ej identisk med Bengt Andersson något senare i Damsgård.

I andra hemmanet kom 1681 *Per Gudmundsson* (1647-1696), bror till Jon Gudmundsson i nr 7 något senare. Hustrun hette Ingeborg, hos dem bodde Pers far *Gudmund Larsson* (1604-1699). Per dog jan. 1696 och kat.-l. upptar "Peder Gudmunds änka". I jan. 1697 kom *Nils Jönsson* från Åkarpsmölle i Konga dit och gifte sig med Ingeborg Nilsdot-

ter, troligen änkan, möjl. dotter till nämnde Nils Mickelsson. Nils Jönsson återvände till Åkarpsmölle 1712 och ersattes av *Lars Jonsson* (1683-1755) gift med Sophia Nilsdotter från Östraby. Vem han var är okänt; ej identisk med Lars Jonsson i nr 6 och 7. Ersattes av sonen *Nils Larsson* (f. 1716).

Damsgård

3/8 mtl. innehades enligt Jb. 1671 av *Anders Nilsson* och *Peer Olsson*; Anders Nilsson möjligen redan 1651. Efter kriget anges gården öde. På 1680-90-talen fanns *Per och Sven Nilsson* där, troligen bröder, född ca 1650. Mtl.-längd 1684 och Jb 1696 anger *Jöns* och *Sven Nilsson*, men i kyrkboken finns ingen Jöns och Per och hans hustru nämns flera gånger. Namnet Jöns är troligen felaktigt, möjligen en sammanblandning med skomakare Jöns Nilsson i Storegårdshus. Per stod först för gården. Möjlig dotter Boel Pärsdotter, gift med Anders Torbjörnsson från nr 1 1693; fick bo i Damsgårdshus.

Per Nilsson dog 1697 och Sven Nilsson tog över. Han var gift tre gånger med 1. Anna Madsdotter, 2. Bengta Svendsdotter och 3. Karna Andersdotter. Trolige tredje brodern, *Christen Nilsson*, gifte sig med Bengta Pärsdotter i Torrlösa 1700; de bodde i Torrlösa. Bröderna Nilsson var möjligen söner till Nils Önnertsson i Träbensgården (se ovan), gårdarna hade fortsatt speciella kontakter. Kirstina Nilsdotter i nr 3 (f. 1640, g.m. Sifwer Andersson) kan ha varit en syster till dem, hon var fadder hos Sven Nilsson upprepade gånger. En Mickel Nilsson i Damsgård gifte sig 1691 och dog där som dräng 1695. Året efter döpte Sven Nilsson en son till Mickel. Drängen kan ha varit en bror, men också son till Nils Mickelsson i Storegård.

Sven Nilssons son, *Nils Svensson* (1684-1745), övertog Damsgård 1711, när fadern och styvmodern flyttade till Storegårdshus. När Nils Svensson dog 1745 övertogs gården av sonen *Per Nilsson* (1716-1747), och svärsonen *Lafwe Persson* (1715-1769, son till Pehr Lafwesson Bockaberga i Svalöv), gift med Kirstina Nilsdotter. När Per Nilsson dog kom hans äldre bror *Anders Nilsson* (1711-1792) till Damsgård, g.m. Kirstina Bengtsdotter från nr 5. Han hade tidigare delat Träbensgården med en sväger. Samtidigt flyttade Lafwe Persson till Träbensgården. Anders Nilsson senare gift med 2. Dorothea Hinsesdotter och 3. Elna Pehrdsdotter, flyttade till Damsgårdshus 1776 och sonen *Bengt Andersson* (1738-1822) tog över Damsgård.

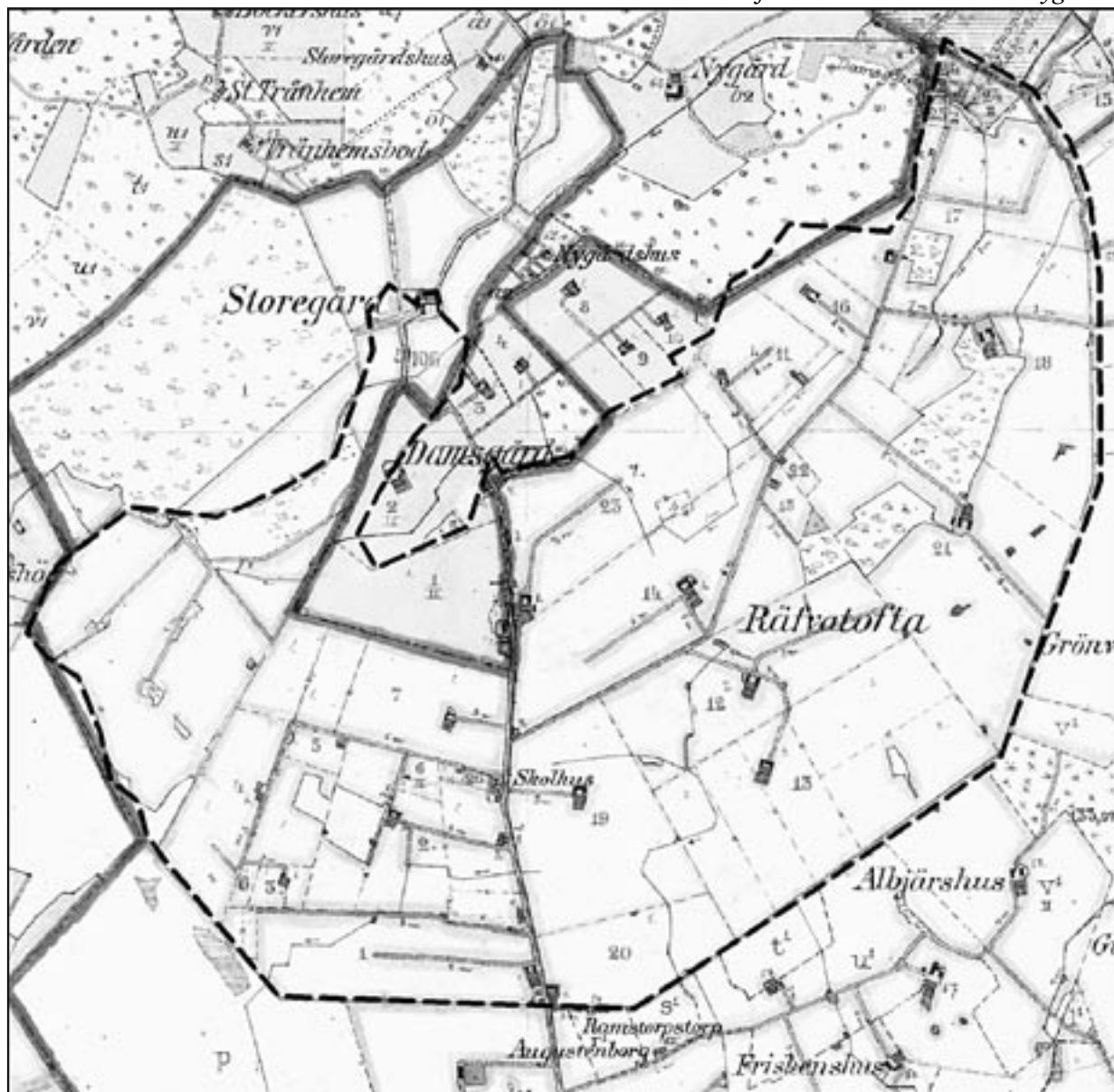
Nygård

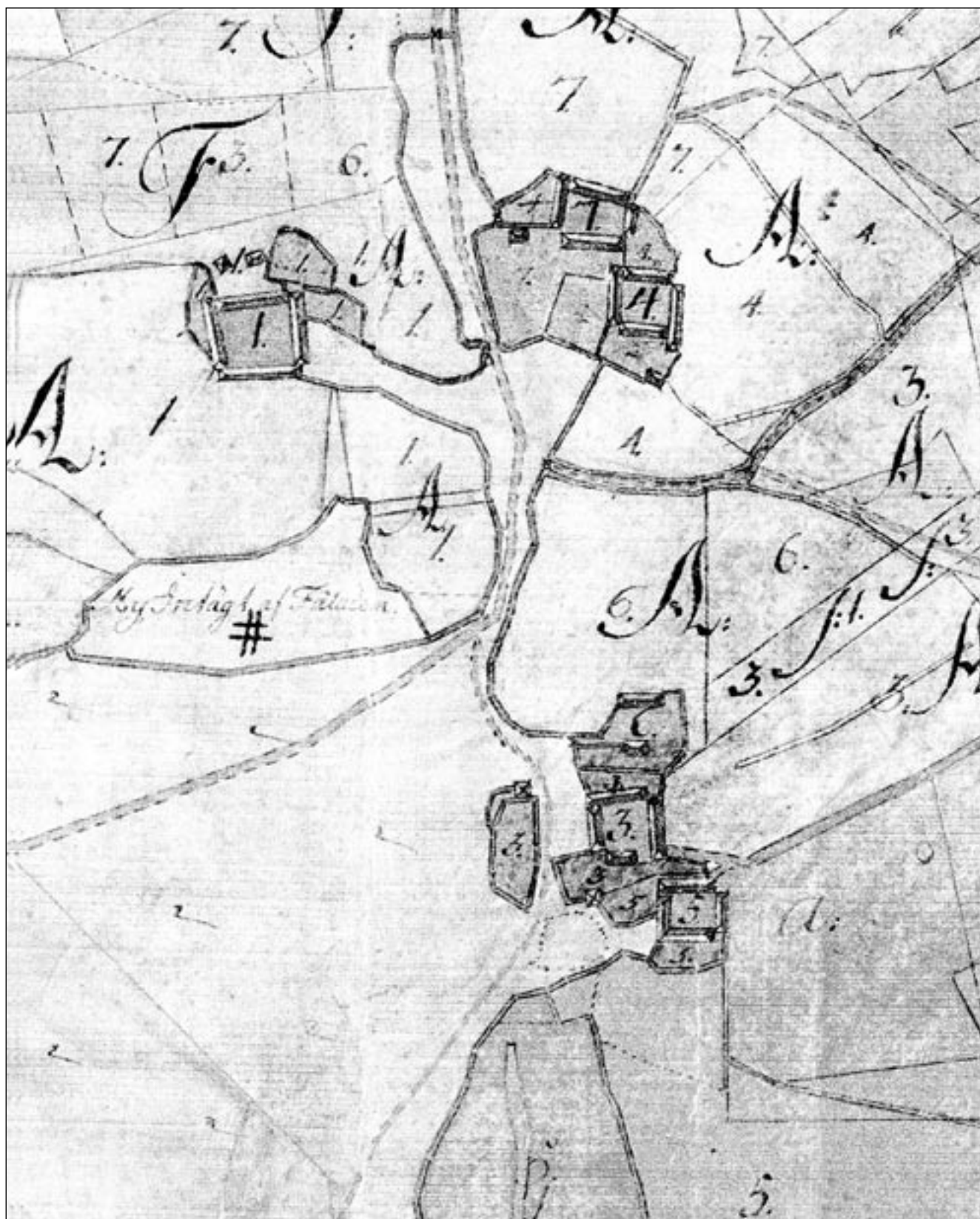
innehades 1651 av *Lauridtz*, trol. identisk med *Lars Nilsson* som sedan fanns där till 1680. Han hade två söner *Nils Larsson* (f. ca 1645, d. 1710) och *Jeppé Larsson* (1652-1728), som brukade gården till 1710. En syster till dem, *Anna Larsdotter* (1639-1710), var gift med Nils Mickelsson i Storegård. Nils Larsson var kyrkvärd och först gift med Kirsti Mickelsdotter från Storegård, sedan med Lussa Svendsdotter från Wieröd i Kågeröd. Jeppes hustru hette Karna. Efter kriget 1709-10 dog många i trakten av en farsot, möjligen ett första utbrott av den pest, som härjade året därefter. Nils Larsson, hans hustru, ett barn och svärfar, Jeppé Larssons hustru, systemen i Storegård och hennes 33-åriga dotter hörde till dem som dog. Sjukan hade börjat bland soldater förlagda i trakten och till de första som dog bland lokalbefolkningen hörde kyrkvärderna Nils Larsson och komministern Lars Hofström. Möjligen hade de i tjänsten haft kontakt med de sjuka soldaterna.

Gården gick till Nils Larssons son *Lars Nilsson* (1675-1742) och Jeppé Larssons svärson *Jeppé Nilsson* från Skyttagården i Kågeröd. Nils Larsson gift med Sissa Pärsdotter 1711. Hon var 53 år och dog 1732, de hade inga barn. Han gifte om sig, men hustruns namn är okänt, de fick två söner. Jeppé Nilssons hustru hette Karna Jeppsdotter och de fick flera barn. 1741 brann gården ner totalt och bl.a. innebrändes Lars Nilssons treåriga son.

Sedan gården återuppbyggts kom nya arrendatorer, *Bengt Sjunnesson* f. i Röstånga 1705 och *Anders Jönsson* född i Riseberga 1709. Strax efter 1750 ersattes Bengt Sjunnesson av *Jöns Bengtsson*, född i Kågeröd 1726, troligen inte en son. Omkr. 1760 ersattes Anders Jönsson av *Nils Jönsson*, född i Torrlösa 1733. Släktskap mellan åborna förefaller inte ha funnits, det var väl Knutstorp som valde arrendatorer.

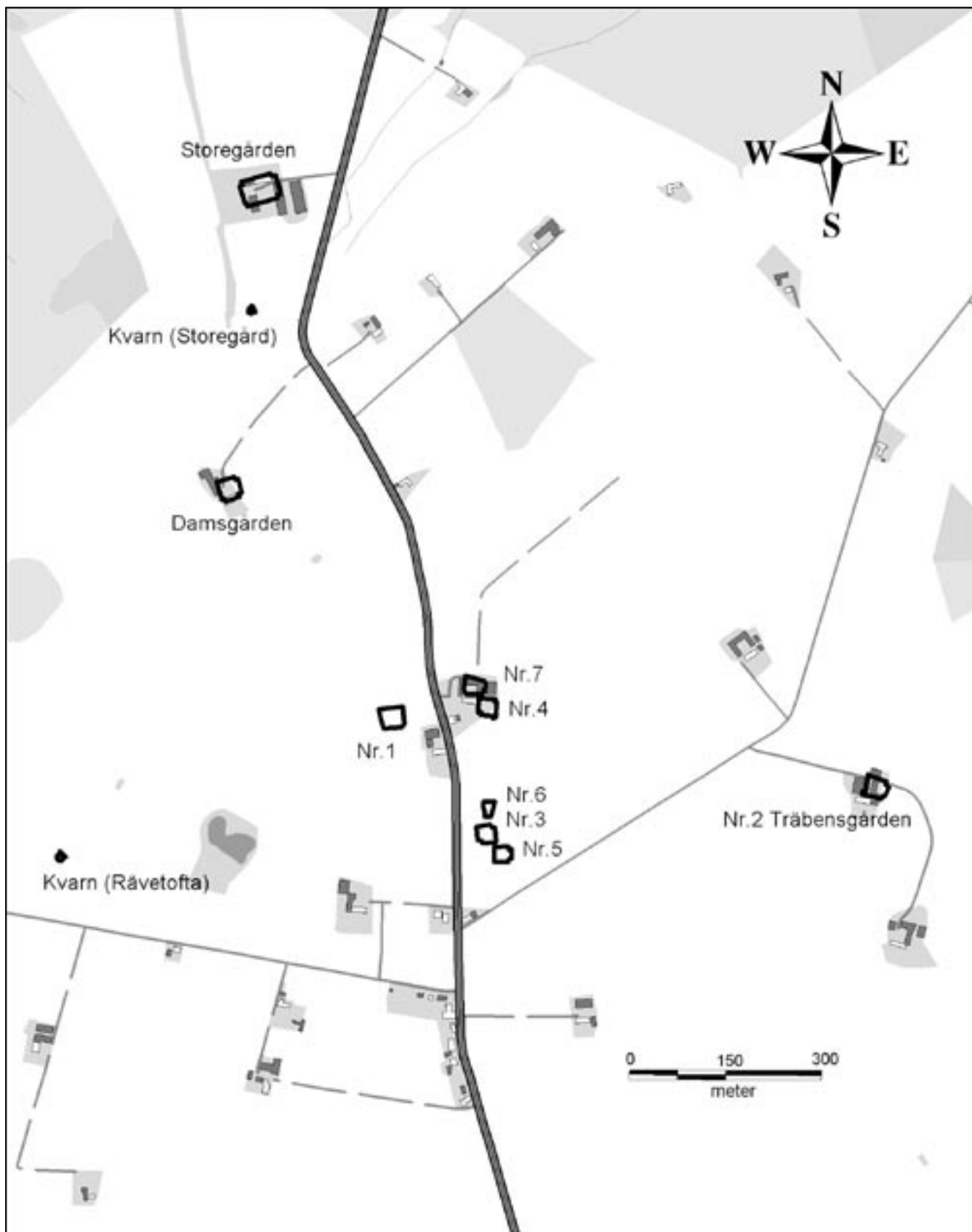
Ekonomiska kartan från 1911 med 1764 års bygräns

Exempel på detaljriekedomen hos storskifteskartan. Enskilda gårdars byggnader, läge på vagnsporten och gårdsgårdar framgår. Att kartan visar verkliga detaljer framgår av beskrivningarna vid Laga skiftet 1830. För ex.-vis nr 4 var norra längan stuglänga med trädgård norr därom. Södra längan var fähus

med gödselstäck och inhägnad för svin söder om den. Vägen mot fäladen hade gårdsgård på båda sidorna för att man ska kunna driva ut djuren. Östra längan var loge med snickarbod och drängkammare längst i norr. Västra längan innehöll bl.a. färbhus och hölada.

Bebyggelsen 1764 inlagd på en modern karta. Observera att Storegården, Damsgården, Rävetofta nr 7 och Träbensgården, nr 2, ligger kvar på sina ursprungliga ställen.

Sammanställning över hemmansbrukare i Rävetofta

Källa	nr 1 (1)	nr 1 (2)	Träbensg. (1)	Träbensg. (2)	nr 3	nr 4	nr 5
djb 1651	<i>Welb. Sten Brahes Thiennere, Halfvæ Gaarde:</i> Jep. Joenson, Bent Schoemager, Nils powelson, Kield Nielson, Tuve Jepson.						
ml 1660	Tuwe Nilßon	Tårbiörn Pederßon	Nils Önderßon	Torbiörn Skomager	Kiell Önderßon	Peder Ibßon	
jb 1660	Tufwe Jönnßon	Torbjörn Peerßon	Niels Ynderßon	Torbiörn Skomakare	Kiälld Ynderßon	Peer Jeppßon	
ml 1663	Thuwe Nilßon h Elena	Torbiörn Perßon h Kirstena	Nils Ynnerßon h Elsa (Knutsd. 1643-97)	Torbiörn Månßon h Kirstena	Nils Poulßon h Sißa Per Jepßon Kield Ellerßon h Thyre h Karena		
ml 1664 & 1665	Tuwe Nilßon	Torrben Pederßon	Niels Önerßon	Torrben Moegenßon	Kield Önerßon	Peder Ibßon	
ml 1666	Tuwe Nilsson	Torbiörn Persson	Nils Ennersson	Torbiörn Månsson	Kield Ennersson	ej nämnd	
ml 1668	Tuwe Nilßon	Torbiörn Pederßon	Niels Önerßon	Torben Skomag.	Kield Önerßon	ej nämnd	
ml 1670 & 1672	~~Trueds~~ Nielßon	Torbiörn Pärßon	Niels Ynnerßon	Torbiörn Månßon	Kiähl Ynneßon	Pär Jepßon	
jb 1671	Tuwe Nilsson	Torbjörn Persson	Nils Ynnersson	Torbjörn Månsson	Kield Ynnersson	Peder Jeppesson	
ml 1675	Thue Nihlson	Torbiörn Pärson	Nils Yndersson	Sigfwert Anderson	Kiell Ynneson	Per Jepson	
jb 1680		Nils Ynnersson ^c	Nils Ynnersson	Sifuert Andersson ^d	Kjeld Ynnersson	Per Ibsen öde	
ml 1680		Nils Ynnersson	Nils Ynnersson	Sifuer Andersson	Jeppe Kielsson	Kiell Ynnersson	
ml 1684		Nils Önnertsson	Nils Önnertsson	Sifwert Andersson	Jeppe Kielsson	Kjell Önnertsson	
jb 1688-89	Ynner Kielsson	Nils Kiellsson	Lars Knutsson	Mårten Mårtens.	Sivert Andersson	Jeppe Kielsson	Kiell Ynnersson
~~jb 1690^e~~	Önner Kiälsson	Nils Kiälsson	Sven Kiälsson	Oluf Swånsson	Sifwert Andersson	Jeppe Kiälsson	Bengt Kiälsson
kl 1696	Önner Kelßon Elna Nilsdotter	Nils Kelßon Kirsti Torsdotter	Lars Knutßon Karna Nilsdotter	Ola Månßon Kirstena Nilsdotter	Sigfart Anderßon Kirstina Nilsdotter	Jeppe Kelßon Ebor Månsdotter	Bengt Kelßon Kirsti Andersd:r
kl 1699	Önner Kelßon	Nils Kelßon	Sven Kelßon	Ola Månßon	Sigward Anderßon	Jeppe Kelßon	Bengt Kelßon
ml 1700	Önner Kielsson h Elna	Nils Kielsson h Kirstena	Sven Kielsson h Ingebor	Olof Månsson h Anna	Sifver Andersson h Kerstina	Jeppa Kielsson h Ebor	Bengt Kielsson h Kirstina
ml 1710	Anders Sifwertsson h Elna	Åke Persson og. fad Per Åkesson	Jonas Casparsson h Ingar	Oluf Månsson h Anna († 1710)	Jöran Christens. h Bengta	Jeppa Kiellsson h Ebor	Bengt Kiellsson h Kirstina
kl 1719	Anders Sigfarsson Elna Nilsdotter	Åke Persson Bengta Önnertsd:r	Per Pers. h Bengta Eskil Lärkia h Elna båda ryttare	Gudmund Olsson h Karna	Jöran Christians. Bengta Sivar:d:r	Jäppa Källsson Ebor Månsdotter	Bengt Källsson Kirstena Andersd:r
ml 1720	Anders Zifwerßon	Åke Pehrsson	- [Per Jonsson 1722]	~~Oluf Gudmunds.~~	Jöran Christens.	Nils Jeppsson	~~Jöns Bengtsson mod. Kirstena~~
ml 1725	Per Jonsson	Åke Persson	~~Jöns Bengtsson och moderen~~ [gårdsfolk Nils Olsson h Margareta]	Önner Jeppeßon	Nils Jepsson	~~Jöns Bengtsson och moderen~~	
ml 1742	Per Joensson	Åke Persson	Jöns Bengtsson [h Karna Andersd:r]	Anders Nilsson	"manlöst" [brukas av nr 4]	Nils Jeppsson	Käll Bengtsson
kl 1744	Per Johnsson	Åke Persson	Jacob Hansson	Anders Nilsson [Kirstina Bengtsd:r]	ihs Nils Pålsson	Nils Jeppsson [Cissa Andersd:r]	Käll Bengtsson [Blanzeflor Larsd:r]
ml 1748	Per Jonsson	Åke Persson	Carl Bengtsson [Nilla Månsd:r]	Lafwe Persson [Kirstena Nilsd:r]	Kiell Önnertsson [Elna Olasd:r]	Nils Jeppsson	Gudmund Persson [Anna Pålhd:r]
jb 1754	ej angiven	ej angiven	"Jöns och Lufwa"		Käll Önnersson [Pernilla Andersd:r]	Anders Nilsson	ej angiven
sk 1764	Gunnar Andersson	Önner Åkesson	Jöns Pålsson	Lafve Persson	Kjell Önnersson	Anders Nilsson	Hans Chr. Klerck
ml 1766	ä Lussa Persd:r	Önner Åkesson [h Ingebor]	Jöns Pålsson [h Kirstena]	Lafve Persson	Kjell Önnersson	Anders Nilsson	brukas av ing. Hans Klerck Kgr.
ml 1773	Jon Frännesson	Önner Åkesson	Jonas Pålsson [h Anna]	Trued Trulsson [h Kjerstina]	Kjell Önnersson	Anders Nilsson	br. av mönst.skriv. Ekström Helsingb.

Obs! Fullständighet garanteras inte. Hemmansbrukare kan ha kommit och försvunnit mellan två källor och husmän, soldater, tjänstefolk och liknande är ej medtagna,
e jordeboken 1690 är troligen från 1697; c Torbjörn Persson nu Nils Ynnersson; d Torbjörn Månsson nu Sifuert Andersson.
djb decimantjordebok, jb jordebok, kl katekesmilängd, ml mantalslängd, sk skiftesdokument, överstruken uppgift tolkas som felaktig, [] anger att uppgiften hämtats från annan källa.

Sammanställning över hemmansbrukare i Rävetofta

Källa	nr 6	nr 7	Storeg. (1)	Storeg. (2)	Damsgård	Nygård
djb 1651	Bendt Powelson, <i>Heelle Gaarde</i> :	Michel Pederson,	Kirsten	Kirstensson	<i>Damsgård</i> : Anders	<i>Nyegaard</i> : Lauridtz
ml 1660	Jep. Skredder	uppgift saknas	—————	uppgift saknas, troligen eftersom de hörde till Kågeröd	—————	—————
jb 1660			Nils Skraddare	Nils Michelßon	Anders Nilsson	Lars Nilsson
ml 1663	<i>oplacerade</i> : Jöns Bengtßon h Elena, Per Jesperßon h Kirstena; Jeppe Jenßon h Karna; <i>ödeg.</i> : Areld Perßon h Elena	—————	—————	uppgift saknas, troligen eftersom de hörde till Kågeröd	—————	—————
ml 1664 & 1665	Jens Nielßon	<i>oplacerade</i> : Peder Jesperßon, Jens Bengtßon, Nils Pählßon el. Mogenßon, Ared				
ml 1666	Jöns Nilsson	<i>oplacerade</i> : Per Jespersson, Aradh Persson				
ml 1668	Jöns Nilsson	<i>oplacerad</i> : Per Jespersson	—————	—————	uppgift saknas	—————
ml 1670 & 1672	Jöns Nilßon	Jöran Pährßon	—————	—————	uppgift saknas	—————
jb 1671	Jöns Nilsson	Jörgen Persson	-	-	Anders Nilsson/Per Ollsson	Lars Nilsson
ml 1675	Jönß Nihlson	-	—————	—————	uppgift saknas	—————
jb 1680	Jöns Nilsson öde	Jöran Persson öde	Nils Michelsson		Anders Nilsson öde	Lars Nilsson
ml 1680	-	-	Nilz Michelßon	—————	uppgift saknas	—————
ml 1684	-	-	Per Gudmundsson	Nils Michelsson	~~Jens Nilsson~~ /Sven Nilsson	Nils Larsson/Jeppe Larsson
jb 1688-89	Sven Persson	Jon Gudmundsson	Per Gudmundsson	Nils Michelsson	—————	uppgift saknas
jb 1690 ^e	öda i fem år	Jon Gudmundsson	Nils Jönsson ^a	Nils Mickelsson	~~Jöns Nilsson~~ /Sven Nilsson	Nils Larsson/Jeppe Larsson
kl 1696	Sven Pehrßon Gunnela Nilsdotter	Jon Gudmundßon Anna Nilsdotter	Peder Gudmunds änka	Nils Michelßon Anna Larsdotter	—————	uppgift saknas
kl 1699	~~Jon Gudmundsson öda Anna Nilsdotter~~	öda	Nils Jönsson Ingebor Nilsdotter	Nils Michelsson h Bengta	Sven Nilsson, ogift	Nils Larsson/Jeppa Larsson
ml 1700	öda	Jon Gudmundsson h Anna	Nils Jönsson h Ingebor	Nils Michelsson h Anna	Sven Nilsson h Karna	[Nils Larsson/Jeppa Larsson]
ml 1710	Per Persson h Elna	Jon Gudmundsson h Anna	Nils Jönsson h Ingebor	Lars Nilsson h Blanzeflor	Sven Nilsson h Karin	[Lars Nilsson/Jeppa Nilsson] og. h Karna
kl 1719	~~Jon Gudmundsson Anna Nilsdotter~~	-	Lars Jonsson Sophia Nilsdotter	Lars Nilsson Bl.-flor Olufsd:r	[Nils Svensson] Metta Andersdotter	[Lars Nilsson/Jeppa Nilsson] Sissa Pärsd:r Karna Jepps:d:r
ml 1720	öda	Lars Jonsson [Kirstena Gudm.-d:r]	Lars Jonsson	Lars Nilsson	Nils Svensson	Lars Nilsson/Jeppa Nilsson
ml 1725	Lars Jonsson	Lars Jonsson	Lars Jonsson	Lars Nilsson	Nils Svensson	Lars Nilsson/Jeppa Nilsson
ml 1742	"manlöst"	Lars Jonsson	Lars Jonsson	Mickel Larsson	Nils Svensson	Bengt Sjunnes./Anders Jöns.
kl 1744	ihs. Pär Andersson Karna Jonsd:r	Lars Johnsson h	Lars Johnsson h	Mickel Larsson Bengta Månsd:r	~~Sonen Sven Nilsson~~ ^b	uppgift saknas
ml 1748	brukas under 4 o 7	Lars Jonsson	Nils Larsson	Bengt Andersson	Per Nilsson ^x /Anders Nilsson	Bengt Sjunnes./Anders Jöns.
jb 1754 (utdrag)	ej angiven	Lars Jonsson	—————	ej angiven	[Hanna Andersd./Kirstena Bengtsd.] Anders Nilsson	ej angiven
sk 1764	Mickel Pärsson	Mickel Pärsson	—————	saknas i källan	Bengt Andersson	saknas i källan
ml 1766	brukas av nr 7	Mickel Pärsson	Nils Larsson	Bengt Andersson	Bengt Andersson	Jöns Bengts./Nils Jönsson
ml 1773	brukas av nr 7	Mickel Pärsson	Nils Larsson	Bengt Andersson	Bengt Andersson	Jöns Bengts./Nils Jönsson

Obs! Fullständighet garanteras inte. Hemmansbrukare kan ha kommit och försvunnit mellan två källor och husmän, soldater, tjänstefolk och liknande är ej medtagna.

e jordeboken 1690 är troligen från 1697; a kom dit i början av 1697, jordeboken måste ha tillkommit senare; b uppenbar förväxling, Nils Svensson levde, sonen Per Nilsson stod nog för gården, sonen Sven död sedan sju år; x dog november 1747.

djb decimantjordebok, jb jordebok, kl katekesmilängd, ml mantalslängd, sk skiftesdokument, överstruken uppgift tolkas som felaktig, [] anger att uppgiften hämtats från annan källa.